

மனிதர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் தொடர்பாடலைப் பணுவதற்கு மொழி அவசியமாகின்றது. அவர்கள் தங்களது உணர்வுகளையும் தவேககளையும் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வகைக மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே மொழி ஆளுமையினைப் பது ஒருவரது இருப்பதைத் தக்க வகையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. ஒரு குழந்தை வயிற்றில் உள்ள போது கட்டையும் மொழி தாயினது உரையாடல்களையாகும். பின்னர் அக்குழந்தை தவழ்ந்தும் நடந்தும் வளர்ந்தும் வரும் போது, கட்டையும் பசியும் படித்தும் தனக்கான ஒரு மொழியில் ஆளுமை பெறுகின்றது.

இவ்வகையில் புலம்பெயர் சமூகத்தில் எமது தாய்மொழிக் கல்வியினை நாம் கொள்ளும் தமிழ் மொழி, தாயகத்தில் கற்கப்படுவதற்கும் கற்பிக்கப்படுவதற்கும் உள்ள முறையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகின்றது. ஏனெனில் சூற்றுச் சமூகமும் அதன் அமையியலும், சூற்றுமும் உறவுகளும் தருகின்ற அனுபவங்களும் குடும்ப உரையாடல்களும் தமிழ் மொழியாக இருக்கும் சமூகத்தில் உள்ள குழந்தை தான் பசியும் பழகிய மொழியில் எழுத வாசிக்க தொடங்குவது அதனது சிந்தனையைப் பல்வேறு வழிகளில் துண்டுவதாக அமையும். ஆனால் புலம்பெயர் சமூகத்தில் வாழ்கின்ற பிள்ளைகள் வீட்டில் தாய் தந்தையுடன் தமிழ் மொழியைப் பசிக்கொண்டும் தொலகை காட்சியிலும் வீட்டிற்கு வளையியும் வேறொரு மொழியோடு ஊடாடிக் கொண்டும் தமிழ் மொழியை கற்கத் தொடங்குவது சிரமமயெனினும் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் விருப்பமுடையே தமிழைக் கற்கத் தமிழ் பாடசாலைகளுக்கு வருகின்றனர்.

பிரித்தானியாவைப் பொறுத்தவரை ஈழத்தமிழர்களின் வருகையும் தொடர்பாடலும் கீழதைத் தசே நாடகங்களில் ஆங்கிலயே ஆட்சி இருந்த காலத்தில் இருந்தே இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் பணியாற்றச் செல்பவர்களுக்கு தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் வண்ணம் தனியார் வகுப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளது **Aberdeen Press and Journal** பத்திரிகை தலைப்புச் செய்தி வளையிடும்படி எதற்கும் முந்தியானந்தன் தனது கட்டுரைத் தமிழ் எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தமிழ் போதிக் கப்படும்! கிழக்கு நாடகளை நோக்கிச் செல்பவர்களுக்கான பயிற்சி! அபர்டீன் வகுப்பு தயார்!) ஆனால் அக்காலத்தில் ஈழத்தில் இருந்து பிரித்தானியாவிற்கு வந்த தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்பித்துக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் ஆங்கில மொழிக் கல்வியைப் போதித்து ஆங்கிலச் சமூகத்திலும் தம் உறவுகளுடனும் தமக்கான மதிப்பைப் பெறுவதிலேயே குறியாக இருந்தனர்.

பின்னர் தாயகத்தில் ஏற்பட்ட போரும் அதன் இழப்பும் இளைஞர்களை ஐரோப்பிய நாடகள் நோக்கிப் புலம்பெயர் வகைக அவர்கள் தம்மோடு மொழியையும் பண்பாடு கலாசாரங்களையும் காவி வந்தனர். சிதறுண்டு போய் தத்தமக் குரிய வாழ்விடங்களைத் தீர்மானித்தவர்கள் திருமணம் செய்தும் பிள்ளைகள் பெற்றும் வளர்த்தும் அவர்களுக்குக் கல்விபட்டும் போது தங்களது மொழியைப் பண்பாட்டைப் போதிப்பதில் அக்கறை கொண்டனர்.

ஆரம்பத்தில் சிறு சிறு குழுக்களாக வீடுகளில் நடத்தப்பட்ட தமிழ் வகுப்புகள் பின்னர் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டு ஆங்கிலப் பாடசாலகையில் வார இறுதி நாட்களில் நடத்தப்பட்டது. இவ்வகையில் 1973ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் முதன் முதலில் திரு ஆனந்தராஜா என்பவரால் விமரிசனம் பகுதியில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலகை சனசமூக நிலையமொன்றில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது பின்னர் திரு திருச்செல்வம் என்பவரால் அதிபராகக் கொண்டு இயங்கிய போதும் அவரது மறைவின் பின்னர் அப்பாடசாலகை மீட்டப்பட வேண்டிய நிலகைக்குத் தள்ளப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1975ஆம் ஆண்டளவில் ஈஸ்ட் காம் மனொப்பாக் கில் திருவள்ளூர் பாடசாலகை தொடங்கப்பட்டது. 1978ஆம் ஆண்டில் மறைகு இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலகை உருவாகி இயங்கியது. இவை தவிர வோலத்தம் ஸ்ரீரோ தமிழ்ப் பாடசாலகை, இலண்டன் தமிழ் நிலையம், என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாக வளர்ச்சிகண்டன. ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரின் முழுமையான ஒத்துழைப்புடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் அன்று அப்பாடசாலகைகள் வற்றிகரமாக நடப்பெற்று வந்தன.

இன்று இலண்டனில் மூலகை முகுகெல்லாம் தமிழ்ப் பாடசாலகைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுள் தமிழர் மமே பாட்டுப் பேரவை எனும் அமைப்பினால் எண்பத்தாறு பாடசாலகைகள் நிரவகிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்க் கல்விப் பேரவை எனும் அமைப்பில் ஏறக்குறைய 25 பாடசாலகைகள் இயங்குகின்றன. இது தவிர தமக்கெனத் தனித்துவமான பாடத்திட்டங்களகைக் கொண்டு இயங்கி வருகின்ற பாடசாலகைகளில் பெருந் தொகையான மாணவர்கள் கல்விகற்குகின்றனர். குறிப்பாக இலண்டன் தமிழ் நிலையத்தில் ஏறக்குறைய நானூறு மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்றனர். இது போன்று இன்னும் சில பாடசாலகைகளில் அதிக எண்ணிக் கையான மாணவர்கள் வருகை தருகின்றனர்.

மழலகைகள் பிரிவு, பாலர் பிரிவு, ஆரம்பப் பிரிவு, முதலாம் வகுப்பு என வகுப்புகள் ஏறு வரிசையில் அமைக்கப்பட்ட உயர் தர வகுப்பு வரை மாணவர்கள் அங்கு உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். மின்னரை வயதில் இருந்து மாணவர்கள் தமிழ் படிக்க வருகின்றனர். இவர்களகை மழலகைகள் பிரிவு எனக் குறிப்பிட்டு, அங்கு அபிநயங்களும் பாட்டும் கதகையும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. தற்போது ஆங்கில மொழியில் இருக்கும் சிறுவர்களகை கான பாடல்கள் அதே ஓசையுடன் தமிழாகக் கம் செய்யப்பட்டும் போதிக் கப்படுகின்றது. அதனால் குழந்தகைகள் அப்பாடல்களுடன் ஒன்றிப் போவதனை அவதானிக் க முடிகின்றது. இது போன்றே கூட்டிக் கதகையும் தமிழாகக் கம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றது.

அத்துடன் பாடசாலகைகளின் பாடத்திட்டங்களில் ஆசிரியர்கள், தாயகத்தில் தாம் கற்ற பாடல்கள், கதகைகள் என்பவற்றுடன் மலேதிகமாகக் கட்டுரைகைகள், உரையாடல்கள், இலக்கணம், பயிற்சிகைகள், மொழிப்பெயர்ப்புகைகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியுள்ளனர். ஓவ்வொரு தவணையும் மாணவர்களிடையே கட்டல் பசேதுல், வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய பயிற்சிகைகளில் முன்னறேறும் ஏற்பட்டும் எதாவென்ப பீட்டசகைகள் நடத்தப்பட்ட தவணகை அறிக் ககைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் மாணவர் வரவகைக் கட்டும் வகையிலும், அவர்களது வகுப்புச் செயற்பாடுகைகை அதிகரிக் கும் வகையிலும் சிறு பரிசில்கைகள், நட்சத்திரக் குறியீடுகைகள் என்பன வழங்கப்படுகின்றன. மலே வகுப்புகைகளில் பந்தி வாசித்து விடகை எழுதுதல், கட்டுரை, கடிதம், உரையாடல், அறிக் ககை

Written by - மாதவி சிவலீலன் -

Saturday, 17 October 2015 00:56 - Last Updated Saturday, 17 October 2015 01:04

இவ்வை அனதைத் துக்கும் மலோகத் தமிழ் மொழியை மாணவர்களுக்கும் கற்பிக்கும் போது ஏற்படும் சிக்கல்கள், அவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கலாமென்பது பற்றி இருபத்தொரு ஆசிரியர்களுக்கிடையே வினாக்கொத்து மபலம் பற்றி தகவல்களின் அடிப்படையிலும், அவர்களுடன் தனிப்பட்ட முறையில் உரையாடியும் பின்வரும் பிரச்சினைகளை இனங்காணப்பட்டன.

1. நேரப்பற்றாக்குறை: கிழமைக்கு ஒன்றரை மணித் தியாலயம் அல்லது இரண்டு மணித் தியாலயம் மட்டுமே வகுப்பில் தமிழை மாணவர்கள் கற்பதனால் அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிகவனம் செலுத்த முடியவில்லை. எனவே பற்றொரும வீட்களில் கவனமெடுத்து தமிழைச் சொல்லிக் கொடுப்பது அவசியமாகும். ஆனால் பரொம்பாலான பற்றொரு இதைச் செய்வதில்லை.

2. மாணவர்தரம்: பலவறே தரங்களில் மாணவர்கள் வகுப்பில் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பாடத்திட்ட அடிப்படையில் பாடங்களை நடத்த முடிவதில்லை. இதற்குப் பலவறே காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. இடையிலே மாணவர்கள் வந்து பாடசாலையில் அனுமதி பற்றொது; பதினொரு வயதில் உயர்தரப் பாடசாலைகளுக்கான அனுமதிப் பரீட்சை நடப்பற்றுகின்றது அதற்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்துவதற்காகக் குறிப்பிட்ட சில காலம் மாணவர்கள் தமிழ் பாடசாலை வருவதில்லை; இதேபோன்று உயர் வகுப்புகளுக்கும் வந்ததும் தமிழ் கற்க நேரம் ஒதுக்குவதில் சிரமப்படுகின்றனர்.

3. பாடத்திட்டம் / பாடநில்கள்: பாடத்திட்டங்கள் பாடநில்கள் இதுவரை பலவந்த போதும் இங்குள்ள மாணவர்களின் கற்றலுக்கமைய அவை திருப்தி தருவதாக அமையவில்லை. சில தமிழ்ச் சொற்களுடன் அவர்களுக்கும் பரீட்சையற்றிருப்பதால் அவர்கள் மனங்களில் அவை படிவதில்லை. உதாரணமாக உரல், உலக்கை, சமெப்பு, ஓணான், ஐயர், இராட்பினம் இப்படிப் பல; இந்த இடத்தில் மாணவர்களுக்கும் கண்களால் படங்களையோ அல்லது ஒளிப்படங்களையோ பார்த்துக் கற்பதற்கான வசதிகள் (visual education) தவேபட்கின்றது.

4. கற்பிக்கும் முறைமை: மாணவர்கள் தாங்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலையில் எவ்வாறு படிக்கின்றாரர்களோ அவ்வாறு தமிழையும் கற்க வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். வகுப்பில் அதிக மாணவர்கள் இருந்தால் ஒவ்வொருவரையும் அதிக கவனம் எடுத்துக் கற்பிக்க முடிவதில்லை. அச்சந்தர்ப்பத்தில் உதவி ஆசிரியர்கள் இருப்பது அவசியமாகின்றது. (சில பாடசாலைகளில் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தி பற்றொ மாணவர்களை உதவியாசிரியர்களாக நியமித்துள்ளனர்; இங்கு பயிற்சி பற்றொ பின்னர் வகுப்பாசிரியர்களாக அவர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.)

5. ஒரு சில பாடசாலைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகுப்பறைகளே உள்ள காரணத்தால் இரண்டு வகுப்புகள் ஒரு அறையில் நடப்பற்றுவதுண்டு. இதே போன்று கற்பிப்பதற்குரிய உபகரணங்கள் போதியளவு இல்லாமையும் சிரமத்ததைத் தருகின்றது.

6. ஆசிரியப்பயிற்சி போதாமை: தமிழ் போதிக் கும் ஆசிரியர்கள் தாயகத்தில் எவ்வாறு தமிழ் மொழி கற்பித்தாரர்களோ அவ்வாறே இங்கும் தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கின்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட தல் முறைமை வற்றொ தருவதில்லை. ஆசிரியருக்கான கருத்தரங்குகள் நடப்பற்றொ போதும் இன்னும் மலேதிக ஆசிரியப்பயிற்சிகள் நடப்பற்றொது அவசியம்.

Written by - மாதவி சிவலீலன் -

Saturday, 17 October 2015 00:56 - Last Updated Saturday, 17 October 2015 01:04

விரும்புகின்றாய்? வீட்டில் தமிழ் பசுவாயா? தமிழ் நூல்கள் வாசிப்பாயா? போன்ற வினாக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இவற்றிற்கு அவர்கள் தந்த விடையை தமிழ் மொழிக் கல்வியை இன்னொரு படிமலே முன்னேற்றுவதற்கு உதவாமென நம்பலாம்.

பிரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் மொழியே தங்களது தாய்மொழியெனக் கூறிப்பிட்டுள்ளதோடு விரும்பியதே தமிழ் படிக் கவருகின்றோமெனக் கூறியுள்ளனர். ஆயினும் இடவைகூட மாணவர்களிடம் இவ்வினாவைக் கேட்டால் அம்மாவின் வற்புறுத்தலினால் படிக் கவராதாகக் கூறிப்பிடுவர். தாயகத்திற்குச் செல்லும் போது உறவினர்களோடு உரையாடுவதற்கும், பிரித்தானியாவில் தமிழர்களோடு உரையாடுவதற்கும் தமிழ் அவர்களுக்குத் தேவைபட்டுகின்றது என்பதுடன், தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பார்த்து விளங்கிக் கொள்ளவும் கடிக் கமின்து எனப்பன அனுப்பவும் தமிழ் கற்பது அவசியமென்கின்றனர். ஒரு சில மாணவர்கள் தாமும் தமிழ் மொழி கற்பிக் கும் ஆசிரியர்களாக வர விரும்புவதாகக் கூறினர்.

பல மாணவர்களிடையே இது தாய் மொழி என்பதால் படிக் கத்தான் வணேட்டமெனும் சிந்தனை காணப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியைக் கற்றால் எதிர்காலத்தில் தங்கள்க்கு ஏதாவொரு வகையில் அது உதவாமென்ற நம்பிக் கையும் அவர்களிடையேயுண்டு. உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் கூறும் போது எங்களது பண்பாடு கலாசார விழுமியங்களான எங்களது மொழிக் கட்டாகக் கற்றுக் கொள்வதே சிறந்ததெனக் கூறினர். எனவே தமிழ் மொழி கற்றால் தான் அது சாததியமாகுமென்றனர். இது முற்றிலும் உண்மையான விடயமாகும்.

மாணவர்கள் ஆங்கில மொழியுடன் இலத்தீன், ஸ்பானிக்ஷ், பிரென்சு, யரேமன், மண்டரின், யப்பானிஸ் போன்ற மொழிகளையும் கற்கும் அதசேமயம் தமிழையும் கற்பதால் மொழி வறோபாடுகளையும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இவை ஒப்பீட்டாகக் கல்விக் குப்பெரிதும் உதவுகின்றது. வீட்டில் பிரும்பாலும் பெற்றோர் தமிழ் மொழி பசினாலும் அவற்றிற்கு இவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பதில் கொடுக்கின்றனர். இதனைப் பல வீடுகளில் அவதானிக் கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பெற்றோர் தாயகத்தில் ஓரளவெனும் ஆங்கிலக் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக இருப்பதால் இங்கு பிள்ளைகளின் ஆங்கில உரையாடல்களைப் புரிந்து பதிலிக் க முடிகின்றது. இதனால் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் முழுமையாகத் தமிழோ ஆங்கிலமோ தங்கள்க்குள் பசிக் கொள்வதில்லை. எனினும் வகை அரிதாக, குடும்பம் முழுவதும் தமிழ் மொழி பசுவதனைக் காணலாம். பிரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் நூல்கள் வாசிக் க விரும்பினாலும் அதற்கான நேரமும் வசதியும் அவர்க்க்கு வாய்ப்பதில்லை. இன்று இளம் பெற்றோர்கள் கூட்டத் தமிழைக் கற்க விரும்புங் காட்டின்கின்றனர். பல கலைக் கழகங்களிலும் மாணவர்கள் தமிழ் ச்சங்கங்கள் அமைத்துள்ளமையால் அங்கும் தமிழ் பசெ மாணவர்கள் விரும்புகின்றனர். எனவே தமிழில் உரையாடுவதற்குரிய வகுப்புகள் நடத்துமாறு கேட்கின்றனர். சில பாடசாலைகள் அதற்கான வகுப்புகளைத் தொடங்கியுள்ளன.

தமிழ் மொழியைக் கற்கும் போது மாணவர்கள் சில சமயங்களில் சோர்வுக்கூள் தள்ளப்படுகின்றனர். இதற்கு அவர்கள் கூறும் விளக்கங்கள் சுவாரசியமானவை. புத்தகங்களை மட்டுமே வைத்து எழுதவும் வாசிக் கவும் முழுநேரமும் கற்பிப்பது, தங்கள்க்குத் தண்டனை தருவதற்கு ஒப்பானதாகும். இதனை விடத்து விளையாட்டுக்கள், கருத்துக்களங்கள், சமயல் நேரங்கள், ஒலி ஒளி மலமான நிகழ்வுகள், கணினி மலமாகக் கற்றல், திரைப்படங்கள் பார்த்தல், நடிப்பு என்பன

